

Van: A.J. van W.

Verzonden: donderdag 1 oktober 2009 4:41

Aan: dkleenp@kliksafe.nl

Onderwerp:

Geachte Hr Kleen,

Ik kwam op uw site terecht waar veel zinvolle en waardevolle informatie op staat. Echter de manier waarop u mensen aanspreekt komt absoluut niet liefdevol over. U geeft een bepaalde lading mee wat me niet aanstaat. Als voorbeeld wil ik noemen "briefwisseling met een veeleisende vrouw" waarom deze zinskeuze. Al uw artikelen komen op mij over in de trant van ik weet het het beste. Mijns inziens moet u veel werk in de site steken waarop ik wil vragen of dat wel zo verantwoord is. U voert nl. prive gesprekken en zet vervolgens alles op internet. Bij mij komt het zo over dat u wilt laten zien hoe goed u weer iemand de les hebt gelezen. U kan mensen toch ook waarschuwen zonder het op internet te zetten. Ik hoop dat u deze mensen ook in liefde voor de Heere mag neerleggen. Mijns inziens geldt hier ook het principe laat uw linker hand niet weten wat uw rechter hand doet. U heeft gelijk dat alles er tegenwoordig maar bijgeplaatst wordt. Maar als de Heere u iets heeft laten zien hoe het van binnen is zult u ook niet zo veroordelend te werk gaan. We kunnen nl. heel ver gaan en op een bepaald moment alleen nog strijden voor de waarheid. Ik wil u vragen om uw manier van werken toch liefdevoller aan te passen. Wat ik bij u mist is de ware ootmoed en bewogenheid over de zielen. Het komt allemaal heel belerend over en zeker niet teer. Terwijl het om hele tere zaken gaat die je toch niet op internet gaat zetten. Als de bron vuil is kan hij geen schoon water voortbrengen en zijn we vuil. We kunnen veel spreken over zonde maar werkelijk voor God uitroepen dat we niet alleen zonden doen maar zonde zijn daar gaat het om. Bij het stuk over het recht vallen mij zaken op. Ik mis het stuk waarbij God komt met zijn wraakvorderende gerechtigheid waarbij als in de dadelijkheid het wraakzwaard op ons kan neerkomen. U schrijft verder dat we gaan roepen om behoud maar als we verslonden liggen in Gods wil zijn we het met God eens en maak het niet uit wat God doet. Het grootste wonder onder Gods heilig recht is dat we niet meer kunnen zalig worden maar nog veel meer dat we niet meer hoeven zalig te worden. We liggen daar zo verslonden in Zijn wil dat het alleen nog maar gaat om Zijn eer en de mens valt er daar geheel buiten. Liever verloren gaan dan dat Gods eer wordt geschonden. Ik hoop van ganser harte dat u dat zielsbevindelijk ook mag kennen en vervolgen te kennen.

met vriendelijke groet,

A.J. van W.

Van: D Kleen

Verzonden: do 1-10-2009 12:49

Aan: A.J. van W.

Onderwerp: RE:

Geachte mijnheer/mevrouw A.J. van W.,

Wist u dat het heel leerzaam kan zijn, om te lezen waar anderen mee lopen en worstelen. Wanneer het tere en intieme geestelijke zaken betreft, probeer ik de briefschrijver altijd anoniem te houden. Tenzij men anders van mij 'eist'.

Ten tweede wil ik u aangeven, dat wij als nuchtere Hollanders, onze nuchterheid in geestelijke zaken, geheel verloren hebben. Want, we zijn werkelijk kittelachtig geworden. Kriebelig van oor geworden, wil dat zeggen. Dat wil ook zeggen, dat wij de waarheid niet meer, of maar heel slecht kunnen verdragen. Een ieder die mij oprecht schrijft, beschouw ik als een ziel voor de eeuwigheid. Ik probeer hem of haar te onderwijzen en raad te geven, naar het licht en de ervaring die heb van God heb mogen ontvangen. Ik wil hierbij benadrukken, dat het mijn lust werkelijk niet is, om zielen te benauwen of weg te trappen. Wee mijner, wanneer ik zo bezig ben. Maar, wanneer deze raad iets te recht voor zijn raap gegeven wordt, is het bij velen ineens niet meer vanuit de ootmoed of de lankmoedigheid.

Laat ik u een voorbeeld mogen noemen. U en uw vrouw zijn lang op zoek naar uw droomhuisje. Eindelijk gevonden, de meubels zijn gekocht, de hypotheek kan verkregen worden, alles is bijna in orde. Voor de zekerheid vraagt u een andere makelaar of architect voor een second opinion. Deze man bekijkt uw droomhuisje niet vanuit dezelfde roze wolk als waarmee u en uw vrouw dit huisje hebben bekeken. Nee, deze man bekijkt de zaken nuchter, en zakelijk, met een zeker kennersoog. Na de inspectie komt deze man bij u, en zegt, dat de kozijnen verrot zijn, de grond is verontreinigt, en de fundamente van het huis staan op instorten. Dit nieuws komt dan wellicht wat rauw op uw 'dak'. Alles kan nu niet doorgaan, alles moet afgeblazen, terwijl u uw beider hart zo op dit ene droomhuisje had gezet. Kortom een grote domper voor u beiden. Mijn vraag aan u is nu deze : zou u dan kwaad zijn geworden op de man die u voor deze dingen heeft willen waarschuwen?

Ik zag aan uw mailadres dat u me vanuit een ziekenhuis heeft gemaïld. Wellicht bent u dan een verpleger of een arts. Nog een voorbeeld dan, wat u wellicht nóg beter zult verstaan. Er komt een patiënt bij u op de afdeling, met een etterwond in zijn been. De been zweert erg, de patiënt heeft zichzelf al veelvuldig met allerlei zalfjes proberen te helpen, maar niets helpt. Uiteindelijk nam de man het besluit om naar het ziekenhuis te gaan. U bekijkt de etterwond, wellicht met een kennersoog, en maakt het besluit dat deze man geholpen moet worden. Dat kan niet met bepaalde zalfjes, en nog minder met wat lekkere kussentjes waarop de man zijn been kan neerleggen. Nee, u als kenner, weet dat het mes in zijn been gezet zal moeten worden, wil de patiënt de zijn been behouden. Of misschien moet het hele been er wel af, wil hij niet sterven. Hoe ver dat mes erin moet, weet u ook niet precies. Dat gaat u bepalen aan de hand van gemaakte scan-foto's etc... Maar u weet het pas werkelijk, op het moment dat u deze man aan het opereren bent. U hebt uw diagnose gemaakt, en moet deze diagnose, met een lang of kort verhaal toch eens aan uw patiënt gaan vertellen. De patiënt krijgt uw diagnose te horen, en moet even slikken. Zijn been er misschien af, dat had hij niet verwacht. Het nieuws komt erg rauw op zijn dak, en hij vraagt even bedenktijd om dit ook allemaal even te kunnen verwerken. Mijn vraag aan u : zou deze patiënt uw diagnose kwalijk

hebben genomen, of zou hij ten laatste juist verheugd moeten zijn, dat er nog een arts en een ziekenhuis is, die hem van zijn kwaal af willen helpen...?

Hoe komt het toch dat velen in het aardse wel een zekere zakelijke nuchterheid mogen betrachten, maar in het geestelijke de waarheid veelal niet kunnen verdragen? Ik zal het u zeggen, het komt door de valse en bedrieglijke leringen die hun leraren hen op de mauw spelden...

Predik het woord; houd aan tijdelijk, ontijdelijk; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars opgaderen, naar hun eigen begeerlijkheden; En zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabelen. Maar gij, wees wakker in alles, lijd verdrukkingen; doe het werk van een evangelist, maak, dat men van uw dienst ten volle verzekerd zij, 2 Tim. 4:2-5.

Met een vriendelijke groet,

D.J. Kleen

Van: A.J. van W.

Verzonden: donderdag 1 oktober 2009 23:17

Aan: D Kleen

Onderwerp: RE:

Geachte Hr Kleen,

Uw tactiek wordt weer bevestigd. Niet ingaan op de inhoud van mijn schrijven. Ik mis de totale zelfreflectie en alleen maar wijzen naar de ander niet in het verborgene maar in het openbaar. De kern van de zaak is de liefde en ootmoed wordt gemist. Ik wil u zeggen ga in uw binnenkamer en verlaat de weg van andere mensen zwart maken. Bij deze stopt onze correspondentie. Al het goede toegewenst.

met vriendelijke groet

A.J. van W.

Van: D. Kleen

Verzonden: donderdag 1 oktober 2009 23:25

Aan: A.J. van W.

Onderwerp: RE:

Zegen.